

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności niniejszej decyzji i podnosi, iż cała procedura rozliczania rachunków jest bezskuteczna z powodu naruszenia art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999⁽³⁾ w związku z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1663/95⁽⁴⁾, gdyż przedmiotem konsultacji i dwustronnych rozmów między skarżącą i Komisją nie było precyzyjne oszacowanie kwot wydatków podlegających wykluczeniu, poza tym wydatki wykluczone z finansowania zostały dokonane w okresie wcześniejszym niż 24 miesiące przed pisemnym zawiadomieniem przez Komisję. Zdaniem skarżącej okres 24 miesiące rozpoczął się znacznie później niż przyjęła to Komisja.

W odniesieniu do korekty dotyczącej sektora składowania w magazynach państwowych skarżąca wskazuje, iż dokonana przez Komisję korekta jest wynikiem błędnej wykładni i stosowania rozporządzeń nr 1258/1999, 296/96⁽⁵⁾ i 2040/2000⁽⁶⁾, błędnej wykładni wytycznych zawartych w dokumencie Komisji 6/5330/97/23.12.97 i nieprawidłowej oceny stanu faktycznego oraz nieprecyzyjnego i niewystarczającego uzasadnienia, którym towarzyszyło przekroczenie przez Komisję granic swobodnego uznania oraz naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarżąca kwestionuje dokonaną przez Komisję ocenę stanu faktycznego dotyczącą sektora upraw ziemniaków i winorośli oraz powołuje się na niewystarczające, tudzież wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie, jak również naruszenie zasady proporcjonalności. Ponadto w jej opinii dokonana korekta powinna zostać ograniczona do wysokości 2 % oraz nie może w żadnym wypadku obejmować okręgu Dodekanis, dla którego istnieje kataster i w związku z tym nie można w szczególności zgodzić się ze stanowiskiem, że wystąpiły tam trudności dotyczące kontroli na miejscu.

W zakresie sektora owoców i warzyw skarżąca podnosi, iż Komisja powołała się na nieprzestrzeganie terminów płatności, nie uwzględniając okoliczności, iż administracja grecka w tym czasie dokonywała sprawdzenia zgodności przedmiotowej płatności z prawem krajowym i prawem wspólnotowym. Ponadto skarżąca przywołuje tu zarzuty podniesione już powyżej w odniesieniu do składowania w magazynach państwowych.

W odniesieniu do tytoniu skarżąca powołuje się na błędną wykładnię i stosowanie przepisów wspólnotowych, błąd co do okoliczności faktycznych, niewystarczające uzasadnienie decyzji oraz naruszenie wytycznych zawartych w dokumentach nr VI 5330/97 i AGI 17933/2000 w odniesieniu do wymogu prowadzenia kontroli przekrojowych z wykorzystaniem danych funkcjonującego w pełnym zakresie zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przewidzianego przez rozporządzenie nr 2848/98⁽⁷⁾, prowadzenia kontroli na miejscu, płatności za pomocą czeków i kontroli uzupełniających i innych.

W końcu odnośnie do korekty w sektorze premii za zwierzęta (mięso baranie) skarżąca podważa ocenę okoliczności faktycznych dokonaną przez Komisję i utrzymuje, że dostarczone przez nią uzasadnienie jest błędne. Skarżąca podnosi poza tym, że nałożenie korekty zryczałtowanej w wysokości 10 % nie jest uzasadnione, stanowi błędną interpretację i zastosowanie

wytycznych zawartych w dokumencie AGR/6145/2002 i jest nieproporcjonalne do wagi uchybień.

⁽¹⁾ Dz. U. L 199 z 29.7.2005, str. 84.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWE) nr 729/1970 z dnia 21 kwietnia 1970 r. dotyczące finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz. U. L 94 z 28.4.1970, str. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 103).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz. U. L 158 z 8.7.1995, str. 6).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 296/96 z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz. U. L 39 z 17.2.1996, str. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2040/2000 z dnia 26 września 2000 r. w sprawie dyscypliny budżetowej (Dz. U. L 244 z 29.9.2000, str. 27).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) NR 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz. U. L 358 z 31.12.1998, str. 17).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2005 r. — Zelenková/Parlament

(Sprawa T-356/05)

(2005/C 296/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Martina Zelenková (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: adwokaci G. Vandersanden, L. Levi, C. Ronzi]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

— uchylenie decyzji organu powołującego (Parlamentu) z dnia 16 listopada 2004 r. o naborze, dokonującej zaszeregowania skarżącej do kategorii A, grupy 5, stopnia 2, ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2004 r. i przywrócenie skarżącej wszelkich praw, które wynikają z prawidłowego zatrudnienia, tj. prawidłowego zaszeregowania od dnia 1 grudnia 2004 r., co oznacza zaszeregowanie do poprzedniej grupy LA8 lub jej odpowiednika zgodnie z art. 1-11 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego (grupa A*7 i odpowiedni stopień zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 1 maja 2004 r.);

- zasądzenie (i) odszkodowania wraz z odsetkami za zwłokę za szkodę wyrządzoną skarżącą w jej karierze oraz (ii) odszkodowania opartego na zastosowaniu przepisu przejściowego zawartego w art. 21 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego obowiązującego w dniu 1 maja 2004 r. do prawidłowo naliczonego wynagrodzeniu lub ewentualnie obniżenia składek na system emerytalny w oparciu o zasadę równego wynagrodzenia. Roszczenia muszą zostać należycie ocenione w dalszej fazie procesu, a tymczasowo są szacowane *ex aequo et bono* na co najmniej 5.000 EUR rocznie;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik mianowany po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego w dniu 1 maja 2004 r., ale z listy rezerwowej przygotowanej w oparciu o konkurs zorganizowany przed tą datą, kwestionuje zaszeregowanie jej przez Parlament zgodnie z nowymi przepisami do grupy A*5. Przytacza ona zarzuty i argumenty identyczne jak w sprawie T-58/05. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.04.05, str. 38

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2005 r. — Nuova Agricast przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-362/05)

(2005/C 296/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Nuova Agricast s.r.l. (Cerignola, Włochy), [przedstawiciel(-e): adwokat Michele Arcangelo Calabrese]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca, dochowując wymogów o charakterze proceduralnym, wnosi do Sądu o stwierdzenie, iż dokonując określonych w skardze czynów niezgodnych z prawem, Komisja dopuściła się ciężkiego i oczywistego naruszenia prawa wspólnotowego oraz

o zobowiązanie pozwanej do naprawienia powstałej w ten sposób szkody poprzez zapłatę następujących kwot:

- a) 701.692,77 euro tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nieprzekazania pierwszej raty pomocy;
- b) 701.692,77 euro tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nieprzekazania drugiej raty pomocy;
- c) 701.692,77 euro tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nieprzekazania trzeciej raty pomocy;
- d) odsetek od wyżej wymienionych kwot po rewaloryzacji;
- e) 1.453.387,03 euro lub innej kwoty, której wysokość większa lub mniejsza zostanie ewentualnie ustalona w toku sprawy w porozumieniu z Komisją — tytułem naprawienia szkody polegającej na gorszych wynikach finansowych przedsiębiorstwa uzyskanych w trakcie roku finansowego zamkniętego w dniu 30 czerwca 2002 r. w stosunku do wyników, których realizacja byłaby możliwa, o ile wdrożony zostałby program pomocy;
- f) odsetek od kwoty wyminionej w pkt e), po rewaloryzacji;
- g) kosztów postępowania, w tym poniesionych przez stronę kosztów doradztwa technicznego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie, tak jak w sprawach T-139/03 ⁽¹⁾, T-151/03 ⁽²⁾ i T-98/04 ⁽³⁾, zarzuca Komisji, iż dopuściła się w trakcie wstępnego badania pomocy państwa N 715/99, zakończonego wydaniem ostatecznej decyzji o dozwoleniu pomocy bez wnoszenia zastrzeżeń, czynów niezgodnych z prawem. Powołane zezwolenie wprowadziło pomoc państwa na okres siedmiu lat, tj. od 2000 r. do 2006 r., która na podstawie ustawy nr 488/92 została dozwolona w 1997 r. do końca 31 grudnia 1999 r.

W tym względzie należy przypomnieć, iż szczególne postępowanie administracyjne w zakresie uzyskania pomocy przewiduje, iż rząd włoski przeprowadza co pół roku przetarg, w którym uczestniczą zainteresowane przedsiębiorstwa. Środki przeznaczone na sfinansowanie przetargu przypadają przedsiębiorstwom w kolejności zgłoszeń, do momentu wyczerpania środków. W przypadku uczestnictwa w trzecim z kolei przetargu uzyskanie pomocy przez wnioskodawcę uzależnione jest od dostępności środków, których dystrybucja odbywa się wedle pierwszeństwa zgłoszeń.

Rząd włoski w przedstawionym badaniu pomocy państwa N 715/99 zwrócił się do Komisji o dozwolenie na ponowne złożenie w ramach pierwszego przetargu odnoszącego się do nowego system pomocy wniosków przedstawionych w ramach trzeciego i czwartego przetargu. Niemniej jednak Komisja przychyliła się do propozycji jedynie w części, udzielając zezwolenia ograniczonego do czwartego przetargu.